

Η Γαλανόλευκη σημαία μας

Αυτές τις μέρες «το ιερό πανί, το γαλανό και τ' ασπρό», η γαλανόλευκη Ελληνική Σημαία είχε την τιμητική της και ήταν στην επικαιρότητα.

Από τη μιὰ μεριά τα Εθνικά Θέματα και Προβλήματα της Πατρίδας μας και από την άλλη η γιορτή της 25ης Μαρτίου τον 1821, δηλαδή επέτειος των 171 ετών από την έναρξη του ιερού αγώνα, έδωσαν το έναυσμα στους απανταχού Έλληνες, εσωτερικού και εξωτερικού, να κρατήσουν το λάβαρό τους ψηλά σε όλες τους τις εκδηλώσεις.

Με αφορμή το Μακεδονικό, η Θεσσαλονίκη, η πρωτεύουσα της Μακεδονίας, έδωσε πρώτη το μεγάλο παρόν, σημαιοστολισμένη και ανιγμένη στην γαλανόλευκη, μαζί με όλα σχεδόν τα Πολιτικά κόμματα και προειδοποίησε τους παραχαράκτες της ιστορικής αλήθειας, πως η Μακεδονία ήταν, είναι και θα μείνει Ελληνική. Επανέλαβε δε το «Μολών λαβέ» προς κάθε κατεύθυνση.

ση.

Παρόμοιες εκδηλώσεις ακολουθήσαν στον Καναδά, στην Αυστραλία και στη Ν. Υόρκη, όπου οι ομογενείς με ενθουσιώδη την ασπασίαση σημαία θρονιοφόνησαν την Ελληνικότητα της Μακεδονίας μας.

Έφτασε η διπλή γιορτή της Εθνικής Παλινγενεσίας και του Εταπλισμού της Θεοτόκου. Παρελάσεις παντού, απ' άκρον σ' άκρον της Ελληνικής γής, από μαθητώρα νεολαία, ένοπλες νάμεις και λοιπούς, με το λάβαρο της Αγίας Λαύρας, το δίχρωμο πανί με το σταυρό στην κορυφή, το ένδοξο σύμβολο της Πατρίδας, το μπαροντοκαλπισμένο να το κρατούν ευσταλείς σημαιοφόροι.

Η Αθήνα εφέτος σημαιοστολίστηκε περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Όπως προέκυψε από δημοσιογραφική έρευνα, εφέτος πουλήθηκαν από τα μαγαζιά της Αθήνας πολύ περισσότερες σημαίες. Φαίνεται ο Έλληνας εφέτος έδειξε πιο ενθουσιωποιημέ-

νος στο θέμα του σημαιοστολισμού και αποδείχθηκε ευαίσθητος δέκτης των μηνυμάτων των σημειώνων περιστασεων.

Την Κοριακή 29 Μαρτίου ε.ε. στην 5η Λεωφόρο της Ν. Υόρκης της Αμερικής, πραγματοποιήθηκε μεγαλόπρεπη παρέλαση των ομογενών μας, όπου ο Ελληνισμός παρουσιάστηκε ενωμένος με εντυπωσιακή προσέλευση και πάλι κυμάτισε η γαλανόλευκη Ελληνική σημαία. Οι ξενητεμένοι Έλληνες αντίκρισαν με ιερή συγκίνηση και υπεργράνεια το Εθνικό τους σύμβολο, έψαλαν με πατριωτική κατανύξη τον Εθνικό Ύμνο και ανανέωσαν τους δεσμούς με τη Μητέρα Ελλάδα.

Στον Ελλαδικό χώρο η κυανόλευκη νφώθηκε στους ισοτός, της Ακρόπολης, των δημοσίων κτιρίων, των πλιτών, των πλοίων, των στρατιωτικών μονάδων και στίλοι σε αυτοκίνητα, αστικά, υπεραστικά και ιδιωτικά.

Η σημαία μας δεν είναι ένα απλό κομμάτι νφάσματος, αλλά μια άβλη ιδέα, ένα συμβολικό κειμήλιο, καμωμένο από αίμα ανδρειωμένων και καπνούς νικηφόρων αγώνων. Καθιερώθηκε την 1.1.1822 και συμβολίζει την ιστορία της Ελλάδος και τα βαρέτμα ιδανικά της, από των αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα, ασχέτως τν πριν το 1822 είχαν χρησιμοποιηθεί άλλα σύμβολα (π.χ. «εν τούτω νικά»).

Η σημαία ενώνει το λαό και τον οδηγεί στο σωστό Εθνικό δρόμο.

Με τη σημαία σκεπάζονται
Συνέχεια στή 3η σελίδα

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε ο ετήσιος χορός του Συλλόγου μας στις 21 Μαρτίου στο κέντρο «Κοσμική Ανλή». Αρκετοί συγχωριανοί μας ήσαν από την Πάτρα, τη Λαμία και τον Άγιο Κων/νο.

Το χορό μας τίμησαν με την παρουσία τους, ο επίτιμος αντιεπαγγελέας του Αγίου Πάργου κ. Λεωνίδας Παπακαρνάς, ο πρώην γεν. γραμματέας του Υπ. Εργασίας κ. Κων/νος Παπαλέξης. Τηλεγραφήματα έστειλαν ο πρόεδρος της κοινότητας Σωτήρης Χολέβας, ο βουλευτής Θανάσης Δημητράκοπουλος, ο πρώην βουλευτής Χρήστος Φωτόπουλος

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 16.2.92 πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου στο «Σπίτι του Νεχωρίτη» στην οδό Σειρήνων 33 στο Βύρωνα.

Πρόεδρος της Συνέλευσης εκλέχθηκε ο Δημήτριος Ντούζος και Γραμματέας η Κατερίνα Σ. Πλάκα.

Ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης, που διηύθυνε τη συζήτηση με τρόπο υποδειγματικό, αφού ευχαρίστησε τα μέλη για την τιμητική εκλογή του, έδωσε το λόγο στον Πρόεδρο του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου κ. Κ. Μάντη.

Οκ. Μάντης, αφού καλωσόρισε τους συγχωριανούς μας στη Γενική Συνέλευση, έκανε τον απολογισμό του έργου του απερχόμενου Διοικ. Συμβουλίου, που έχει ως εξής:

Το Διοικ. Συμβούλιο πραγματοποίησε τις παρακάτω εκδηλώσεις:

— Τη λαχειοφόρο αγορά στο πανηγύρι.

— Τη γιορτή της Βασιλόπιτας.

— Την ετήσια χοροεσπερίδα.

Συμμετείχε στην έκθεση διδίου και εντύπου, που διοργάνωσε η Παναγία(κα) νικητική Συνομοσπονδία με το «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», όπου απόσπασε τιμητική διάκριση.

Κατάθεσε στεφάνι στο Μνημείο του χωριού την 28η Οκτωβρίου.

Η ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ

Στις 22.1.1992 στο «Σπίτι του Νεχωρίτη», έγινε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μας.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου Αλέξανδρος.

Ο πρόεδρος του Δ.Σ. Κ. Μάντης χαιρέτισε τους παρευρισκόμενους με τα παρακάτω λόγια:

Σεβασμιώτατε, Αιδεσιμώτατε, κ. Πρόεδρε του Συλλόγου Αραχωβιτών,

Αγαπητοί συγχωριανοί,

Το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου μας σας καλωσορίζει στην αποψινή του εκδήλωση και σας εύχεται χρόνια πολλά και καλή χρονιά.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον Ποιμενάρχη της Επαρχίας μας, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου κ.κ. Αλέξανδρο, που με την παρού-

ΜΕΤΕΙΧΕ:

— Σε σύσκεψη με θέμα: «Το έργο του φράγματος στο Φίδαρη», που έγινε στις 18 Απριλίου 1991 στα Γραφεία της ΟΣΥΝ

— Σε συνάντηση με αρμόδιο παράγοντα του ΥΠΕΧΩΔΕ για τον ίδιο λόγο.

— Σε συνάντηση με εκπροσώπους Συλλόγων Αράχovas, Αγίου Δημητρίου, Κλεπάς, Περδικόδρου για το φράγμα.

— Σε συνάντηση με τον Υπουργό του ΥΠΕΧΩΔΕ, που του έθεσαν τα προβλήματα, που δημιουργούνται από την εκτέλεση του παραπάνω έργου, και τον παρακάλεσαν γι αυτή λύση τους.

— Συνέχισε με επιτυχία την έκδοση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» και

— Εξέδωσε τον «ΟΔΗΓΟ ΤΟΥ ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Κατόπιν εγκρίθηκαν ο Ισολογισμός του 1991 και ο Προϋπολογισμός του 1992, που δημοσιεύονται σε άλλη στήλη.

Ακολούθησαν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικ. Συμβουλίου.

Το νέο Διοικ. Συμβούλιο, που προέκυψε απ' αυτές έχει ως εξής:

Γεώργιος Α. Φλώρος Πρόεδρος.

Μάρθα Μέρμηγκα — Αθανασοπούλου Αντιπρόεδρος.

Δημήτριος Ζάχος Γραμματέας
Δημήτρα Κ. Μάλλιου Ειδικ. Γραμματέας.

Ελένη Κ. Σαλτού Ταμίας.
Γεώργιος Καλαθάς και Βούλα Καλλιὰ Μέλη.

σία του τιμά το Σύλλογό μας και όλους τους Νεχωρίτες της Ελλάδας και της Αμερικής.

Οι Νεχωρίτες, Σεβασμιώτατε γνωρίζουν το ποιμαντικό σας έργο, γνωρίζουν τις δυσκολίες του, ιδιαίτερα όταν το έργο αυτό επιτελείται σε μια φτωχική επαρχία, ομολογούν το μέγεθός του και σας υπόσχονται ότι θα σας συμπαραστέκονται και θα σας βοηθούν.

Ευχαριστούμε ακόμα τον σεβαστό μας Παπαγιάννη Σαλτό, που και φέτος βρίσκεται ανάμεσά μας.

Ευχαριστούμε ακόμα και τους: Ανδρέα και Κώστα Καρανδρίκα, που ήρθαν από την Πάτρα για την εκδήλωση αυτή του Συλλόγου.

Και πάλι χρόνια πολλά και καλή χρονιά.

Παρακαλώ το Σεβασμιώτατο να ευλογήσει την πίτα μας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αλέξανδρος, που με την παρού-

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Απόκτησαν:
— Στην Πάτρα η κ. Ντόροθυ Μαργακού ένα χαριτωμένο αγοράκι.

— Στην Αθήνα η κ. Κάτια Γ. Λειβαδίτη ένα υγιέστατο κοριτσάκι.

Ευχόμαστε στους ευτυχείς γονείς να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Χριστίνα ονόμασε το κοριτσάκι του κ. και της κ. Νικολάου Ζαρκάδα ο κ. Χρίστος Ανδρουτσόπουλος, που το βάφτισε.

Ευχόμαστε να ζήσει το καινούργιο όνομα

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Υπόσχεση γάμου έδωσαν:
— Ο κ. Κων)νος Ζηνέλης και η δίδα Σοφία Φασουλή.

— Ο κ. Γεώργιος Κ. Πανάγος και η δίδα Αθηνά Παπαλέξη.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

— Στο Αγρίνιο έγιναν οι γάμοι του κ. Νικολάου Τσαρούχη με τη δίδα Ντίνα Φλώρου.

Τους ευχόμαστε θίον ανθόσπαρτον.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Κηδεύτηκε στη Λαμία ο Θεόδωρος Λειβαδίτης.

— Στην Αθήνα κηδεύτηκε ο Κων)νος Μαρούδας.

— Κηδεύτηκε στη Λαμία ο Γεώργιος Δ. Πανάγος.

— Κηδεύτηκε στην Αθήνα η Αναστασία Τζαχρίστου.

— Πέθανε στην Αμερική ο Γεώργιος Ε. Πανάγος.

ΕΓΧΕΣ

Δια μέσου της στήλης «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ» της αγαπημένης μας εφημερίδας «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», στέλνουμε τις ευχές μας στην Κική Ν. Λειβαδίτη «ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ».

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ

Σε όλους τους Νεχωρίτες, όπου κι αν βρίσκονται, τους ευχόμαστε: ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ.
ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

— Προς το Δ. Συμβούλιο του Συλλόγου μας και όλα τα μέλη αυτού.

Σας ευχαριστούμε πολύ για τα συλλυπητήρια για το θάνατο του αγαπημένου συζύγου και πατέρα.

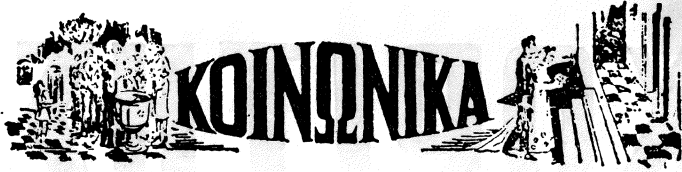
Πελαγία Κ. Σιδερά και παιδιά

— Σας ευχαριστούμε θερμά για τη συμμετοχή σας στο βαρύ πένθος μας στον άδικο χαμό του αγαπημένου μας γιού και αδελφού.

Οικογένεια

Δημ. Πανάγου

— Ευχαριστούμε πολύ όλους τους Νεχωρίτες, που μας συμπαράσθηκαν καθ' οιονδήποτε τρόπο στο βαρύ πένθος μας για την απώλεια του αγαπημένου μας συζύγου, πα-

τέρα, γιου και αδελφού Κων)νου ΜΑΡΟΥΔΑ.

Η σύζυγος Αλεξάνδρα Τα παιδιά Βασιλική και Ελένη.

Οι γονείς Ιωάννης και Ελένη. Ο αδελφός Αντώνιος

Όλους τους χωριανούς μας της Αμερικής, της Αθήνας και του χωριού μας, ευχαριστούμε για την συμμετοχή τους στο βαρύ πένθος για την απώλεια του πολυαγαπημένου μας συζύγου και πατέρα Γεωργίου Ευθ. Πανάγου.

Η σύζυγος Γιώτα Πανάγου και τα παιδιά Κική και Θύμιος

ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Ο κ. Δημήτριος Καρανδρίκας προήχθη στο βαθμό του Υποδιευθυντή Διευθύνσεως της Τράπεζας Πίστωσης.

Ευχαρητήρια και σ' ανώτερα.

ΔΩΡΕΕΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

— Με τη συμπλήρωση 10 χρόνων από το θάνατο του Κων)νου Ν. Βλάχου, η γυναίκα του τα παιδιά του και τα εγγόνια του κατέθεσαν για τους σκοπούς του Συλλόγου 10.000 δρχ.

— Η Πελαγία Σιδερά το γένος Νικολάου Μπαλαφούτα πρόσφερε στο Σύλλογο 20 δολάρια στη μνήμη του συζύγου της Κων)νου.

— Ο Δημήτριος Καρανδρίκας πρόσφερε στο Σύλλογό μας 10.000 δρχ. στη μνήμη του Κων)νου Μαρούδα.

— Ο Δημήτριος και Ευαγγελία Μπούρα πρόσφεραν στο Σύλλογό 5.000 δρχ. στη μνήμη των γονιών τους Χρήστου και Βασιλικής και του αδελφού τους Γεωργίου.

— Ο Αριστείδης Δ. Πανάγος στη μνήμη του αδελφού του Γεωργίου, πρόσφερε 5.000 δρχ.

— Ο Χρήστος Λειβαδίτης στη μνήμη του θείου του Θεοδώρου Λειβαδίτη πρόσφερε δρχ. 5.000.

— Η Ντίνα Πουλοπούλου το γένος Ελευθερίου Τζαχρήστου πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 5.000 στη μνήμη της μητέρας της Αναστασίας.

— Παύλος και Μαρία Βλάχου πρόσφεραν στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000 εις μνήμην της μητέρας τους Σπυριδούλας Τζαχρήστου.

— Η Ειρήνη Ι. Μασγάλα και τα παιδιά της πρόσφεραν στο Σύλλογό μας δολλ. 100 και στον Ι. Ναό του χωριού μας δολλ. 200 εις μνήμην του αγαπημένου τους γιού και αδελφού Αντώνη Ι. Μασγάλα.

— Στη μνήμη του αδελφού της Γεωργ. Ευθ. Πανάγου η Ευαγγελία Λέτσα πρόσφερε 40 δολλ.

— Στη μνήμη του συζύγου της

Γεωργίου Ευθ. Πανάγου η Παναγιώτα Πανάγου και τα παιδιά της πρόσφεραν στο Σύλλογό μας 10.000 δρχ.

— Στη μνήμη του γαμπρού Γεωργίου Ευθ. Πανάγου η Γιαννούλα Αυγερίου πρόσφερε στο Σύλλογο 40 δολλ.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Απ' τὸ ἐσωτερικὸ

	Δρχ.
Ελευθέριο Κ. Λειβαδίτη	10.000
Βίκυ Ι. Μάλλιου	1.000
Ζωή Ξύκη	2.000
Βασιλική Αθ. Ζβούκα	4.000
Ντούζος Δημήτριος	4.000
Φούρλας Χρήστος	1.000
Μαζιάς Γεώργιος	8.000
Λειβαδίτης Χρήστος	3.000
Μασγάλας Κων)νος Α.	5.000
Μάρρου Τασούλα	5.000
Μάλλιος Γεώργιος	5.000
Σκεπαριάς Αντώνιος	5.000
Σκεπαριάς Ελένη	2.000
Λειβαδίτης Κάρπος — Αθαν. — Κατερίνα	5.000
Μάλλιος Χρήστος	2.000
Μάλλιου Δήμητρα	2.000
Μπαλογιάννη — Καλαθάς Δημήτρα	3.000
Σκουφία Βασιλική	3.000
Κωσταράς Αναστασία	10.000
Κονβελάς Γεώργιος	20.000
Μάλλιος Κων)νος	5.000
Ζώης Αθανάσιος	5.000
Βούλα Καλλιὰ	5.000
Μπούρας Αθανάσιος	1.000
Μέμμος Φώτης	5.000
Λειβαδίτης Νικόλαος — Αικατερίνη Νικ.	5.000
Πλάκας Ιωάννης	5.000
Κουβελάς Ευαγγελία	5.000
Ξένη Μηχώτη	5.000
Πλάκας Σπύρος	5.000
Παπακώστας Ιωάννης	5.000
Ζαρκάδας Νικόλαος	5.000
Πατρίκαλου Κατερίνα	1.500
Λιάζης Κων)νος	3.500
Σαλτός Ιωάννης	1.000
Νταφύλλου Καίτη	1.000
Εσκεθερίλη Γιώτα	1.000
Καραγιάννης Γιώργος	5.000
Μάλλιος Δ. Ιωάννης	5.000
Πατρεκάς Ν. Κων)νος	3.000
Τούλα Μπαροτσάκη — Φωλιά	3.000
Αγλαΐα Κουκουζιού — Φωλιά	2.000
Γαλανόπουλος Γεώργιος	2.000
Καλλιμάνης Χρήστος	4.000
Καραγιάννη Α. Ευγενία	5.000
Σούζας Ανδρέας	2.000
Παπανικολάου Βασ.	2.000
Καίτη Κωττάκη — Λάππα	4.000
Καλαθάς Ν. Ιωάννης	1.000
Ζάχο Γρίθα	2.000
Μπαλαφούτα Δημ.	1.000
Μασγάλας Θωμάς	1.500
Φούρλας Α. Κων)νος	2.500
Απόστολος Φούρλας Κ.	2.500
Λειβαδίτης Γιώργος	1.500
Παντελή Μέρμηγκα	3.000
Φούρλας Γεώργιος	3.000
Βλάχου Αθαν. — Μαρία — Κων)νος — Νικόλαος — Παναγ.	3.000
Βλάχος Αθανάσιος	2.000
Λούπας Νίκος	2.000
Λούπα — Τζανακάκη — Λαμπρινή	2.000
Μαρία Σταθοπούλου — Λούππα	2.000
Αικατερίνη Λούππα	2.000

Μαρία Κων)νου Λούππα	2.000
Νταφύλλου Καίτη	1.000
Δημήτρης Λάππας	5.000
Λειβαδίτης Κων)νος	1.500
Μάλλιου Μαγδαληνή	3.000
Μάλλιος Αθ. Ιωάννης	4.000
Σερεθέτα Γιάννη	4.000
Κολιζέρα Πολυξένη	2.000

Λειβαδίτης Πολύκαρπος —

Αικατερίνη — Θανάσης 5.000

Λειβαδίτης Αθανάσιος

του Χρήστου 3.000

Μάντης Κων)νος 3.000

Λειβαδίτης Ιωάννης 2.000

Πλάκας Αντώνιος του Αθ. 1.500

Πλάκας Αρήστος 1.000

Καραγιάννης Γιώργος 3.000

Πλάκα Αικατερίνη του Σ. 2.000

Πλάκας Σπύρος 3.000

Φλώρος Κώστας — Αλεξία — Γιαννούλα — Νένα — Κων)νος + Πέγκυ Α Φλώρου — Γεωργ. Α. Φλώρου — Γεώργ. Α. Φλώρου 10.000

Μέρμηγκας Βασίλης 3.000

Μάλλιος Ιωάννης του Γ. 2.000

Ματθαίου Ελένη 100.000

(Δωρεά στο Σύλλογο για τη συμπαράσταση κατά την ασθένειά της).

Παπακώστα Ευαγγελία — Τσιτσιμπέλη 4.000

Δημήτρης Φούρλας 1.000

Μάλλιος Γεώργιος του Ι. 1.000

Μάλλιος Ιωάννης του Γ. 1.000

Νταφύλλου Καίτη 1.000

Αγλαΐα Μπιθηκούκη — Σαλτού 2.000

Μασγάλας Σ. Κώστας 1.000

Λαζοδήμος Ιωάννης 5.000

Λαζοδήμου Βιολέτα 2.500

Λαζοδήμος Κων)νος του Ιωάννου 2.500

Μπούρα Βασιλική του Γ. 2.000

Πλάκας Αθανάσιος 5.000

Λόη Βασιλική 2.000

Κώστας Φλώρος — Γιαννούλα Φλώρου 5.500

Παπαλέξης Αντώνης 2.000

Ντόλα και Κική Φούρλα 5.000

Καραγιάννη — Μυζήθρα Όλγα 4.000

Σερεθέτας Γεώργιος 5.000

Παπακωνσταντίνου Μαγδαληνή 4.000

Απὸ τὴν Ἀμερικὴ Δολλ.

Λιάζης Κων)νος 20

Καραγιάννη Αννέτα 20

Κουτσουκώστα Ευαγγελία 40

Στεργίου Βασιλική 15

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

«ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Απ' τὸ ἐσωτερικὸ

Φυτιλή Δημήτρα.
Πλάκα Νικ. του Δ.
Κανέλλου Ευαγγελία.
Παπαλέξης Πάτροκλος.
Αγγελουπούλου Καίτη.

Απὸ τὴν Ἀμερικὴ

ANTINE JR GEORGIA
MALLIOS JOHN DIM
JURCIOS VASILIKIC
HARMATZIS AND NICK
KARACIANNIS JOAN AP.

ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ

ΠΗΡΑΜΕ

Αγιοδημητριάτικα ΝΕΑ.
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΑ (Ο.Σ.ΥΝ.).
ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ.
Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΜΠΕΛΑΚΙΩΤΙΣΣΑΣ.
Κρυονέρια «ΚΟΥΤΟΥΛΙΤΣΙΑ»
ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΗ ΗΧΩ
ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΪ

ΡΙΑ»

Η ΤΡΙΧΩΝΙΔΑ.

ΑΝΑΛΗΨΗ (ΔΕΡΒΙΚΙΣΤΑ).

ΕΥΡΥΤΟΣ (ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ)

ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΑΝΙΚΑ ΝΕΑ.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ.

ΠΕΡΔΙΚΑΚΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ.

ΘΑΥΜΑΚΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΨΗΦΙΣΜΑ Νο 311

Σήμερα 2 Ιανουαρίου 1992,

ημέρα Πέμπτη και ώρα 6 μ.μ.

στα γραφεία του Συλλόγου

μας, οδός Σειρήνων 33, Βύρωνας,

συνήλθε εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο κατόπιν

προσκήσεως του Προέδρου

Κων)νου Μάντη, και αφού έλαβε

γνώση του θανάτου του

συγχωριανού μας και μέλους

του Συλλόγου μας ΚΩΝ)ΝΟΥ

Ι. ΜΑΡΟΥΔΑ:

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

1) Να παρακολουθήσει την

κηδεία του μεταστάτος,

2) Να καταθέσει στέφανον

στη σορό του.

3) Να συλλυπηθεί την οικογένειά

νείαν του.

4) Να δημοσιευθεί το παρόν

ψήφισμα στον «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

(Τ.Σ.) ΚΩΝ. ΜΑΝΤΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΘΑΝ. Ι. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΙΚΗ Κ. ΦΟΥΡΛΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΘΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΑΧΟΣ

ΚΙΚΗ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ—

ΦΟΡΛΑ

ΧΑΪΔΩ Ι. ΜΑΛΛΙΟΥ

Ακριβές αντίγραφο

Βύρωνας 8.1.1992

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

★ ★ ★

ΠΡΑΞΗ 313

Σήμερα 10 Φεβρουαρίου 19

92, ημέρα Δευτέρα και ώρα

6 μ.μ. στο γραφείο του Συλ-

λόγου, οδός Σειρήνων 33,

Βύρωνας, συνήλθε εκτάκτως

το Διοικητικό Συμβούλιο κα-

τόπιν προσκήσεως του Προέ-

δρου Κων)νου Μάντη, και α-

φού έλαβε γνώση του θανά-

του του συγχωριανού μας κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΠΑΝΑΓΟΥ:

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

1) Να παρακολουθήσει την κη-

δείαν του μεταστάτος αντι-

πρόσωπος του Συλλόγου.

2) Να καταθέσει στέφανον στη

σορό του.

3) Να συλλυπηθεί τους γονείς

του και τον αδελφό του.

4) Να δημοσιευθεί το παρόν

ψήφισμα στο ενημερωτικό δελ-

τίο «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ».

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

(Τ.Σ.) ΚΩΝ. ΜΑΝΤΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

«ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ»

«Μακεδονία ξακουστή
του 'Αλεξάνδρου ή χώρα»

1. Το Παμμακεδονικό Συλλαλητήριο της 14 Φεβρουαρίου στη Θεσσαλονίκη συνήγειρε, συντάραξε, συγκλόνησε του νεοέλληνα την ψυχή. Ήταν ένα πατριωτικό πανηγύρι, ένα ξέσπασμα εκ βάθρων, αλλά κι ένα μήνυμα για πολιτικήν όμοψυχία και όμοθυμία, ένα σάλπιγμα για έθνικην αφύπνιση και έγρηγορση. Τιμή και δόξα στους υπέροχους Μακεδόνες, που ανέκαθεν «ού παύονται διαγωνιζόμενοι προς τους θαρσάρους υπέρ της των Ελλήνων ασφαλείας» (Πολύβιος).

Υπηρετήσα επί μία τριετία (1955-58) στη Δυτική Μακεδονία. Στο τετρατάξιο Δημοτικό Σχολείο 'Ολυμπιάδας της έπαρχίας Έορδαίας (πρωτεύουσα ή Πτολεμαΐδα). Οι χίλιοι τόσοι κάτοικοι του χωριού όλοι «έντόπιοι», γηγενείς Μακεδόνες, διγλωσσοί μὲν (μιλούσαν και το σλαβόμορφο γλωσσικόν ιδίωμα), αλλά με καθαρήν ελληνική συνείδηση - ζούσαν και ηρωικοί Μακεδονομάχοι. Γεωργοί με κύρια απασχόληση τα καπνά, ψαράδες στη λίμνη Χειμαδίτιδα και καλαμάδες (από τα άφθονα καλάμια της λίμνης έπλεκαν καλαμωτές για τις «τσιατές» και τους «τσιατμάδες» των οπιτιών και τις πουλούσαν στο παζάρι της Πτολεμαΐδας). Έργατικώτατοι, συνεργατικοί, φιλόνομοι, φιλήσυχοι. Τα παιδιά τους έζυπνα, με ζωντάνια, με έφεση για μάθηση. Και δούλευαν, τα καπμένα, στα καπνά: στο φύτεμα και προπαντός στο άρμάθισμα.

Πρωτόπειρος δάσκαλος, αλλά με νεανικόν ένθουσιασμό και πίστη στη λαοπαιδευτικήν αποστολή μου, εργάστηκα και συνεργάστηκα άρμονικά με τους συναδέλφους μου και πρόσφερα το κατά δύναμη τόσο στον καθαρώς έσωχολικό τομέα (τάξεις μου, σχολικές γιορτές, ίδρυση σχολικού κήπου και σχολικού συνεταιρισμού, συγκεντρώσεις γονέων, άνέγερση διδακτηρίου), όσο και στον έξωσχολικό (κατώτερο Κατηχητικό, μαθητική εκκλησιαστική χορωδία, Νυχτερινό σχολείο, Σύλλογος Έγροτοπαίδων, διαλέξεις έθνικου περιεχομένου).

Με πολλή συγκίνηση θυμάμαι τη συμβολή μου στην καταπολέμηση του αναλφαριθμοσύ —(άμισθι), βέβαια. Άς μου συγχωρεθεί ή άδυναμία να παραθέσω την πρώτη μου υπηρεσιακή διάκριση:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΙΣΕΩΣ ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΥ
ΚΟΖΑΝΗΣ

Άριθ. πρωτ. 139

Έν Κοζάνη τη 22.12.1956

Προς
τόν κ. Δημήτριον Φούρλαν
δημ)λον Δημοσίου Νυχτερινού Σχολείου
Είς Όλυμπιάδα.

Ευχαρίστως ανακοινούμεν ύμιν, ότι ή καθ' ήμās Έπιτροπή, διά της ύπ' αριθ. 9) 29-10-56 πράξεώς της, σπριζομένης εις το άρθρο 5 του Ν.Δ. 3094) 1954 και εις την ύπ' αριθ. 89206) 892) 30-8-56 Διαταγήν του Έπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, απονέμει εις ύμās εϋ φημον μνείαν διά τας μετά ζήλου και ένθουσιασμού προσφερθείσας υπηρεσίας εις το ως άνω Δημόσιον Νυχτερινόν Σχολείον.

Ό Νομάρχης Κοζάνης
ως Πρόεδρος Ν.Ε.Κ.Α. Κοζάνης
ΕΜΜ. ΠΑΪΤΑΚΗΣ

Άκριβές αντίγραφον αύθημερόν
Ο Γραμματεϋς
Τ.Σ. Δημ. Σίσκος

(Και στο στρατό, υπηρετώντας ως έφεδρος άνθυπολοχαγός πυροβολικού, δίδαξα στο Σχολείο αναλφαβήτων όπλιτών της Μονάδας μου πρώτη άνάγνωση και γραφή σε στρατιώτες, μεταξύ των όποιων ήταν και 10-15 μουσουλμάνοι από τη Δυτική Θράκη, 1953-54).

Και ένα στιγμιότυπο του σχολείου Όλυμπιάδας που θα μείνει άνεξίτηλο στη μνήμη μου:

Είχα την πρώτη τάξη. Μιά μέρα, καθώς μπήκα στην αίθουσα, βλέπω μία μαθητριά, ένα τόσο δα κοριτσάκι, να στέκει όρθρια δίπλα στο θρανίο της και να κλαίει, να κλαίει άπαρηγόρητα: «Ώ, λέλε, μάϊκο!» (άχ, μανούλα μ').

— Τί έπαθες, Στεφάνα;

—

— Τί έπαθε, παιδιά, ή Στεφάνα και κλαίει;

— Έσπασε τ' άβγό της, Κύρε!

Στο ύποπόδιο του θρανίου ήταν πεσμένο και σπασμένο έν' άβγό, ό κρόκος του όλοστρόγγυλος δέν είχε σκορπίσει.

Η «μάϊκο», να καταλάβετε, έδωσε στη Στεφάνα έν' άβγό. Και ή Στεφάνα εά πήγαινε στο διάλειμμα στο μπάλικο να πάρει τετράδιο. Έν' άβγό, ένα δωδεκάφυλλο

Συνέχεια στη 4η σελίδα

ΙΣΤΟΡΙΑ & ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΓΑΜΗΛΙΑ ΕΘΙΜΑ

(Το τραγούδι του νουνού)

Στο τραπέζι του γάμου. Οι τραγουδιστούδισσες, αφού τραγουδήσουν το τραγούδι της νύφης «Τ' αίκους, κυράτσα, νιόνυφη...» (για το όποιο έκαμα λόγο στο φ. 37 του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»), τραγουδούν:

Του νουνου μας το πιασέσι
κι από πού μās τό 'χει φέρει;

Οι ταϊστές (οί σερβιτόροι) φέρνουν του νουνού το πιασέσι: κουλούρα κεντισμένη, τσίτσα (ή νταμουζάνα) με κρασί, λιανισμένο ψητό αρνί. Το αρνοκέφαλο, με βασιλικούρδια, με τσιτσέκια, με γαρούφαλα στολισμένο, τ' άπιθώνουν μπροστά στο νουνό. Οι τραγουδιστούδισσες σταφνάνε επαινετικό του νουνου τραγούδι:

Κι άπ' την Πόλη άπάνου πήγα
τέτοια λεβεντιά δέν είδα,
τέτοιο νιό, τέτοιοιον πετρίτη,
τέτοιοιον πετροκαλύτη,
πού πατάει τη γής και τρίζει
και το μάρμαρο ραίζει.

Και, πετώντας στο νουνό βαροξομπλιασμένο μαντηλάκι «νά τις κεράσει», συνεχίζουν:

Λάμπει τ' άστρι, λάμπ' ή πούλια,
λάμπει του νουνου ή σακούλα.
Άπ' την Πόλη είναι φερμένη
και στη Σύρα διαβασμένη,
με μετάξι είναι πλεμένη
και φλουράκια γιομισμένη.

Ό νουνός άργεί κάπως να τις κεράσει, ψαχουλεύει το σελάχι του, «Πωπώ, τί έπαθα!» χλοπαθιέται — τάχα έχασε τη σακούλα του. Ή χωρατεύει: δένει κόμπο στο μαντηλάκι μονόλεφτα, δίλεφτα (δυάρες) ή ψωμάκι ή κοκκαλάκι και το πετάει στις τραγουδιστούδισσες «νά τις γελάσει». Οι τραγουδιστούδισσες δέ δέχονται το μαντηλάκι με το ψεύτικο φιλοδώρημα και μετατραγουδάνε το «Λάμπει τ' άστρι...». Το παίρνουν χαμπέρι οι καλεσμένοι και φωνάζουν, άστειζόμενοι, στο νουνό:

— Ξαπλώσ' ,κβαρουμαζουμένι!
— Ξ'λώσ' ,σπαγγουραμμένι!
— Ξικουμπουθιάσ' ,καρμίρ!
— Κέρνα τς τσιούπικς, τσιντζινέ!

Ό νουνός κερνάει τις τραγουδιστούδισσες. Κι αύτεινες, ίκανοποιημένες που Ξυπηρετήσαν το γάμο, στρώνονται να φάνε κάνα κοψίδι.

— Κί στού κιφαλάκι σας, τσιούπικς!

Ή αποστολή τους έχει λήξει.

Και οι τραπεζωμένοι θα το βάλουν στα τραγούδια του τραπέζιού, τα «βραστά».

Δημ. Φ.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

1) Το ποιηματάκι «Ξυπνώ με την αύγούλα», το δημοσιευμένο στο φ. 50, είναι στίχοι και μουσική της καθηγήτριας Άγγελικής Καψάσκη (Βλ. Τα Πρώτα Τραγούδια μου, έκδ. 6, Άθ. 1989, σελ. 5). Κοριτσάκι μου, να γράφεις κάτι το δικό σου, το καταδικό σου, και όχι ν' αντιγράφεις και να υπογράφεις την προσευχούλα που μάθαινες στο Νηπιαγωγείο. Κατάλαβες;

2) Το Λαογραφικό Μουσείο Αιτωλοακαρνανίας, υπό την αιγίδα του Έπουργείου Πολιτισμού, διοργάνωσε στο Άγρίνιο (18-21 Όκτωβρ.) λαογραφικό Συνέδριο, όπου

Συνέχεια στη 4η σελίδα

Η ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ ΣΗΜΑΙΑ ΜΑΣ

Συνέχεια από την σελ. 1
οι νεκροί ήρωες του στρατού ξηράς, αέρος, θάλασσας και Αστυνομίας.

Ο σηματοστολισμός δεν αποτελεί νοσηρό και επικίνδυνο Εθνικισμό, ή άκρικο σωβινισμό, αλλά ιερή καθήκον και Εθνική υποχρέωση.

Πρέπει όλοι οι Έλληνες να δώσουμε την προσήκουσα σημασία και θέση της σημαίας, διότι έτσι τιμάμε:

— Την τρισχιλιετή και ένδοξη ιστορία μας.

— Τους αθάνατους ήρωες της Πατρίδας, οι οποίοι έπασαν στα πεδία των μαχών για τα τιμαλφή ιδανικά της φυλής μας.

— Την Πολιτιστική μας Κληρονομιά και την Ελληνορθόδοξη παράδοση.

— Τα όσια και ιερά.

Γιαυτό Πανελλήνες, ιδιαίτερα τα Ελληνόπουλα, οι νέοι της Ελλάδας, η χρυσή ελίδα του μέλλοντος, πρέπει να σταθούν ευθιγενείς, περήφανοι για τη Σημαία μας, να εργολπωθούν το ιερό νόημα των πτεχών της και να δώσουν όγκο πίστης και αφοσίωσης και ότι δεν θα επιτρέψουν βέβηλο και Βάροδο χέρι να την αγγίξει και να την υποστείλει ταπεινωτικά.

Με τη σημαία ψηλά οι επιγενόμενοι να αγωνισθούν για τις ανοξείδωτες ιδέες και αξίες της φυλής μας, τους ελεύθερους θεσμούς και τον δημοκρατικό τρόπο ζωής.

N.M.

«Με των έθνών τα λάβαρα
πώς σέρονον το κατόπι
καρδιές έγκολομάλαχτες
θαμποί πατριδοκόποι!

Έσθ άντιστάσον άταίρια-
(στος,
και τόλμα να κηρότεις:
—Τού κόσμον είμαι πολί-
(της,
πατρίδα έχω τη γή!

Μά και ποιά μαύρα σόννεφα
ποιών ιδεών άκρίδων
πενκνώνονται και άπλώνον-
(ται,
φοβέρες των νατρίδων!

Πάλι άντιστάσον άταίρια-
(στος,
και πές, πατριδολάτρης:
—Άμύνεσθαι όπέρ Πάτρης,
εις άριστος οίονός!».

K. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ό Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφιξη των σχέσεων των άπανταχού συγχωριανών, τρέχει στους άσθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την άγάπη των Νεχωριτών.

Έάν πιστεύεις και σύ στα άνωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, για ήθική και υλική συμπαράσταση. Ό Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, άς έρθουν και αύτοί κοντά του.

Όποιος θέλει να δημοσιεύει κάποιον άρθρο, γνώμη, παράπονα (ενυπόγραφα ή όχι), να μας στέλνει στο γραφείο του Συλλόγου ταχυδρομικώς ή να το παραδίδει σ' οποιοδήποτε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΦΛΕΓΚΑΣ

Ο τίτλος του δίσκου είναι «ΠΕΡΔΕΜΕΝΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ». Ερμηνευτής είναι ο Τζών Τίκης, και οι στίχοι των δύο πρώτων τραγουδιών αυτού του δίσκου είναι του Γιώργου Στ. Μάντη.

Ασχολήθηκε με το σχέδιο και την Ζωγραφική από παιδί. Με την «ελαιογραφία» ασχολήθηκε από το 1977 και το 1978 συμμετείχε σε ομαδική έκθεση ζωγραφικής που οργάνωσε ο Δήμος Χαλκιδαιών και του απενεμήθη έπαινος για το έργο του «Ναυτική Παράδοση».

Το 1979 συμμετείχε σε έκθεση που οργανώθηκε στα πλαίσια της «Ναυτικής εβδομάδας» στην Εθνική Πινακοθήκη με το έργο του «Σούρουπο στη θάλασσα», έργο το οποίο βραβεύτηκε. Στις επόμενες χρονιές ασχολήθηκε περιστασιακά με την ζωγραφική και συστηματικά άρχισε να ασχολείται από τον Δεκέμβριο του 1990 και συμμετείχε σε 3 ομαδικές εκθέσεις (Δεκέμβριο '90, Μάιο '91 και Δεκέμβριο '91) στην γκαλερί «ΕΛ GRECO» με καλές κριτικές, από τον ημερήσιο και περιοδικό τύπο:

— Συγκεκριμένα στο από 8. 7.91 φύλλο της ημερησίας εφημερίδας «Η ΦΩΝΗ του ΠΕΙΡΑΙΑ» αναφέρεται:

«ΑΝΤ. ΦΛΕΓΚΑΣ: Ολο και εντυπωσιάζει ο νεαρός ζωγράφος Αντώνης Φλέγκας (που είναι κι ένα επιτυχημένος δ) κός υπάλληλος του Τζάνειου Νοσοκομείου) και αναφερόμαστε στους τρεις γεμάτους νησιώτικη Ελλάδα πίνακές του σε μια ομαδική έκθεση στην Γκαλερί ΕΛ - ΓΚΡΕΚΟ.

— Στο φύλλο της εφημερίδας «ΠΕΙΡΑΙΑΣ σήμερα» του μηνός Δεκεμβρίου '91 αναφέρε-

ται...

Στην Γκαλερί «ΕΛ Γκρέκο» ο Πειραιώτης Αντώνης Φλέγκας «έκλεψε» την παράσταση στη δεύτερη ομαδική έκθεση με νησιώτικους πίνακες (Μπράβο Αντώνη).

— Ακόμα στο από 12.1.92 φύλλο της εφημερίδας «ΑΥΡΙΑΝΗ» αναφέρεται χαρακτηριστικά:

«Πόσο ενθαρρυντικό είναι, αλήθεια, όταν βλέπει κανείς νέους και ταλαντούχους καλλιτέχνες;

Ένας απ' αυτούς είναι και ο νεαρός ζωγράφος Αντώνης Φλέγκας, που πρόσφατα παρουσίασε μέρος της δουλειάς του στο καλλιτεχνικό και πνευματικό κέντρο «ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ».

Ο Αντώνης Φλέγκας αποδίδει με τελειότητα και ευαισθησία το δύσκολο φως των Κυκλάδων.

Αυτή την εποχή δουλεύει ενεργητικά για την πρώτη ατομική του έκθεση που προβάλλεται να γίνει το ερχόμενο καλοκαίρι.

Καλή επιτυχία!

Τώρα εργάζεται για την παρουσίαση της πρώτης ατομικής του έκθεσης.

«Τα έργα του αναφέρονται στη θάλασσα που πάντα αγαπούσε, χωρίζονται σε δύο ομάδες. Στην πρώτη εμπνέονται από την φουρτουνιασμένη χειμωνιάτικη θάλασσα και τα ιστιοφόρα και στην δεύτερη από την καλοκαιρινή γαλήνη της θάλασσας, του ουρανού και την ομορφιά και το φως των νησιών μας μέσα από τον συνδυασμό του άσπρου, μπλέ και γαλάζιου. Στα έργα του υπάρχει έντονα το στοιχείο της Ελληνικής ναυτικής παράδοσης, και της μοναδικής νησιώτικης αρχιτεκτονικής».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όπως δημοσιεύσαμε και στο προηγούμενο φύλλο του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», τυπώθηκε και κυκλοφορεί «Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Στον οδηγό περιλαμβάνονται όλοι οι Νεχωρίτες, που μένουν στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό με δ)σεις, επαγγέλματα, τηλέφωνα, ταχυδρομικούς κώδικες κ.λπ.

Περιλαμβάνει ακόμα σύντομη ιστορία του Χωριού μας, τον Συλλόγο μας, τον Συλλόγο Νεοχωριτών Αμερικής, φωτογραφίες, ποιήματα και χρήσιμα τηλέφωνα.

«Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΝΕΧΩΡΙΤΗ» διατίθεται εκτός απ' τα Γραφεία του Συλλόγου, στα καταστήματα των νεοχωριανών μας (Κων)νον και Ιωάννη Μάλλιον, Χαρίλαο Τσιροπούλη 7—11 και και Πολυκάρπου Λειβαδίτη Πειραιώς ;;

Στις επαρχιακές πόλεις διατίθεται ως εξής:

Όποιος θέλει να δημοσιεύσει κάποιο άρθρο, γνώμη, παράπονα (ευνόγγραφα ή όχι), να μας στέλνει στο γραφείο του Συλλόγου, ταχυδρομικώς ή ιδιοχειρώς σ' οιοδήποτε μέλος του Δ. Συμβουλίου.

«ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ»

Συνέχεια από την σελ. 3

τετράδιο. Μά, καθώς έβγαλε τ' άβγό από την τσεπούλα της και τὸ 'βαλε στὴ βιβλιοθήκη τοῦ θρανίου, τὸ άβγό κύλισε, έπεσε κάτω κι έσπασε. Καί τί θά γένει ἡ καπ- μένη!

Τὰ σημερινὰ παιδιὰ, τὰ παιδιὰ τῆς άφθονίας καί τῆς εὐζωίας, δύσκολο νὰ έννοήσουν καί νὰ συμμεριστοῦν τὸν πόνο τῆς μικρῆς Στεφάνας.

2. 'Άλλ' ἡ μιὰ κουβέντα φέρνει τὴν ἄλλη. Συνεχίζω, λοιπόν, συνειρμικά καί ἀναδρομικά, μὲ τρία τραγούδια τῆς έποχῆς τῶν έθνικῶν άγώνων γιὰ τὴ Μακεδονία μας.

Τὸ πρῶτο (τοῦ τραπεζιοῦ) :

«Κορίτσια ἀπὸ τὴν Καστοριά κι ἀπ' τὴ Μακεδονία κοντοσταθεῖτε νὰ σᾶς πῶ, καί ν' ἀσᾶς ρωτήσω. Μὴ μπῆκαν Τούρκοι στὸ χωριό, μὴν ἦρθαν καί Βουλγάροι; Ποιὸς εἶσ' ἐσὺ ποὺ μᾶς ρωτᾶς καί θέλεις νὰ σοῦ εἰποῦμε; 'Εγὼ εἶμαι ὁ Παῦλος ὁ Μελάς...»

(Γύρισμα:) «Γιοφύρι θελά γένω σ' οὔλα τὰ ρέματα ὁ Παῦλος νὰ περάσει μὲ τὰ στρατέματα»

Καθὼς μοῦ τὸ τραγούδησε (1963) ὁ Κώστας Μαρούδας σὲ μιὰ προσωπική του ὕμνηση: «Μιὰ παρέα «Τσελιγραδιώτες» (Κραβαρίτες), ἐγὼ, ὁ Μουσιατρωκώτσιος, ὁ Κωλαρμάνης, δυτρεῖς Μπεριστιάνοι, βρεθήκαμε 'Αποκριές μέρες στὴν Καστοριά. Μπήκαμε σὲ μιὰ ταβέρνα ν' ἀποκρέψουμε κι ἐμεῖς. "Εφαγαμε, έπιαμε, ἦρθαμε στὸ κέρι καί τραγούδησαμε τὸ τραγούδι τοῦ Παύλου Μελά. 'Ενθουσιάστηκαν οἱ Καστοριανοὶ «νὰ ζήσει ἡ Ρούμελη! «Φώναζαν. Καί μᾶς κέρναγαν κρασί άβέρτα. Μόμεινε άξέχαστη ἐκείνη ἡ 'Αποκριά».

Τὸ δεύτερο (τοῦ τραπεζιοῦ) :

«Μαῦρα μαντάτα μοῦ 'ρθανε ἀπ' τὴ Μακεδονία, τὸν Παῦλο τὸν βαρέσανε στῆς Καστοριάς τὰ μέρη. Δέν τὸν βαρέσαν μ' άντρεία, δέν τὸν βαρέσαν μέρα, μόν' τὸν βαρέσαν μ' άπιστιά, νύχτα χωρὶς φεγγάρι. Κι άφῆνει διάτα στὰ παδιὰ, διάτα στὰ παλληκάρια: Παιδιὰ μ', νὰ μὴ σκορπίσετε, παιδιὰ μ', μὴ φοβηθεῖτε' παιδιὰ μ', νὰ πολεμήσετε γιὰ τὴ Μακεδονία».

Καθὼς μοῦ τὸ τραγούδησε (1963) ὁ Κώστας Γιαννάκος — ὁ Σταθοκώτσιος. Εὐζωνος παλαιῶν καί ένδόξων ἡμερῶν καί τραυματίας στὴ μάχη τοῦ Πετσόβου (15 'Ιουλίου 1913).

Τὸ τρίτο (σὲ δυθμὸ συρτοῦ χοροῦ) ὁ

«Δέ λαλεῖς (λαλεῖς), γλυκὸ μ' άπδόνι

τὸ πρῶι μὲ τὴ δροσιά,

λάλα, άπδόνι μου, γλυκά.

Νὰ ξυπνή (ξυπνή) σεῖς τὸν ὑγιό μου

ποῦ εἶναι στὸ ψηλὸ βουνό,

μέσ τὸ γερο—"Ολυμπο.

Νὰ τοῦ εἰπείς (τοῦ εἰπείς), γλυκὸ μ' άπδόνι,

νὰ θυμᾶται τὴν εὐχή,

τὴν εὐχή τῆς μάνας του.

"Αν δέ διῶ (δὲ διῶ) ξεῖ τους έχθρούς μας

ἀπ' τὴν ἅγια μας τὴ γῆ,

τὴ Μακεδονία μας.

Δέν τὸν ἔ (τὸν ἔ) χω πιά παιδί μου,

μᾶνα του δέν εἶμαι πιά,

οὔτε εἶναι Μακεδών».

Καθὼς τὸ θυμᾶμαι ἀπὸ τὰ μαθητικά χρόνια. Μᾶς τὸ 'μαθε ὁ Δάσκαλος. 'Ο μακαρίτης ὁ Παπανικολάου πρωτοδιορίστηκε καί ὑπηρέτησε στὴ Μακεδονία, περιφέρεια Κιλκίς (1930—32).

Τὸ τραγούδι δέν εἶναι γνήσιο δημοτικὸ, ἀλλ' εἶχε βαθινά άπήκηση στὴν ψυχὴ τῶν σκλαβωμένων καί άγνο- νιζομένων γιὰ τὴ λευτεριά τῶν Μακεδόνων. "Όπως καί τὸ λόγιο:

«Εἶμαι "Ελλην, τὸ καυχῶμαι,

ξέρω τὴν καταγωγή μου,

ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ μου

ἐλεύθερα πάντα ζῆ!»

ποῦ τὸ τραγουδοῦσαν τὰ Μακεδονόπουλα τῶν σκληρῶν καί ἥρωικῶν ἐκείνων χρόνων.

ΓΑΜΗΛΙΑ ΕΘΙΜΑ

Συνέχεια από σελ. 3

καί δυὸ ένδιαφέρουσες ανακοινώσεις: α) τοῦ Γ. Γουβέλη, καθηγητῆ ὑπευθύνου «χορευτικοῦ» τῆς Γυμναστικῆς 'Εταιρείας 'Αγρινίου μὲ θέμα «'Ο χορὸς Γαϊτανάκι στὸ χωριὸ Νιοχώρι Ναυπακτίας Αἰτωλοακαρνανίας καί β) τοῦ Δ. Φούρ- λα μὲ θέμα «Λαογραφικά τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὸ Νεοχώρι Ναυ- πακτίας».

Αὐτὸ τὸ ἀξιόλογο Συνέδριο, ποῦ κατ' ἐξοχὴν ἐτίμη- σε τὸ Νεχώρι μας, δέν πέρασε στὴν εφημερίδα μας. Τὸ ένδιαφέρον τῆς ἦταν τὰ... γαλλικά βραβεῖα!

3) Τὸ «ιστορικὸ» τοῦ Πρώτου Συλλόγου τῆς 'Αμερικῆς ξανασερβιρίστηκε στὸν «'Οδηγὸ τοῦ Νεχωρίτη» παρα- ποιημένο καί ...καθαρευουσιάνικο. "Εχω γράψει κατ' ἐπα- νάληψη, βέβαια, στὸ «Νεχωρίτη». Πρῶτα στὸ ψ. 6 (1977), ὅπου καί αὐτόσυιο τὸ πρακτικὸ μὲ τὸ πρῶτο Διοικητικὸ

ΛΙΓΟ ΓΕΛΙΟ

● Ένας σῶγαμπρος (πε- θεροκαμένος), ὅταν πέθα- νε ἡ πεθερά του, στὴ μαρ- μάρινη πλάκα τοῦ τάφου έ- γραψε:

«ΕΝΘΑΔΕ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ ΚΕΙ- (ΤΑΙ Η ΜΑΡΙΩ ΠΑΕΙ ΣΤΟ ΔΙΑΒΟΛΟ ΕΚΕΙ- (ΝΗ ΚΑΙ ΗΣΥΧΑΣΑ ΕΓΩ»

● Η μαμά που άκουσε τὴ μικρὴ κορούλα τῆς νὰ γε- λάει στὸν ὕπνο τῆς, ὅταν ζύπνησε τὴ ρώτησε:

— Κοιμήθηκες καλὰ κορού- λα μου;

— Πολὺ καλὰ μανούλα.

— Καί τί ὄνειρο εἶδες γλυ- κειά μου;

— Δέν βλέπω ὄνειρα μαμά, γιὰτὶ κοιμάμαι μὲ κλει- στὰ μάτια.

K.N.K.

Η ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ

Συνέχεια από την σελ. 1

πολίτης πριν ευλογήσει και κόψει τη βασιλόπιτα, μίλησε με κολακευτικά λόγια για το χωριό μας και τους Νεχωρίτες και η λιπή, μα ω- ραία εκδήλωση έκλεισε με δεξίωση.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρί- τες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 72.37. 557 — 76.45.280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλα- γή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Δεν είναι δυνατόν να είμα- στε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα κοινωνικά θέματα.

Έτσι θα λείψουν και τα μι- κροπαράπονα που κάπου - κά- που ακούγονται.

Συμβούλιο καί ὕστερα στα φ. 41 (1989) καί 46 (1990). 'Αλλά ...φωνὴ βοῶντος έν τῇ ἐρήμῳ!

4) Ξεφυλλίζοντας τὸν «'Ο δηγὸ τοῦ Νεχωρίτη» ἀναρω- τήθηκα: Μὲ ποιά κριτήρια συντάχτηκε ὁ τόσο ἀκριβο- πληρωμένος «'Οδηγός», ὅ- ταν παραλείπει ἐνήλικα καί ἐνεργὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, ἀκόμα καί μέλος τοῦ Διοικη- τικοῦ Συμβουλίου, καί περι- ἔχει ἄτομα, τὰ ὁποῖα οὔτε ἐκ γενετῆς, οὔτε κατὰ γέ- νος, οὔτε ἔστω κατ' ἐπώνυ- μο, εἶναι Νεχωρίτες;

5) Κυκλοφόρησαν τὰ «Ναυ- πακτικά» (πέμπτος τόμος) ἡ έκδοση τῆς 'Εταιρείας Ναυ- πακτικῶν Μελετῶν, ὅπου καί Δημ. Φούρλα α) «Κυνή- για καί ψαρέματα στὸ Νεχώ- ρι Ναυπακτίας» (λαογραφι- κό) σελ. 365—428 καί β) «Εἰκοσιενικά» (ιστορικὰ ση- μείωματα) σελ. 529—543.

Δημ. Φ.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Το γραμματόσημο το τόσο μικρό πολύχρωμο χαρτί, που όλοι ξέρουμε και χρησιμοποιούμε, αντιπροσωπεύει τα ταχυδρομικά τέλη, δηλαδή το κόστος για την εργασία που χρειάζεται για την διακίνηση της αλληλογραφίας.

Είναι όμως ανάγκη να γνωρίσουμε την ιστορία του και περισσότερο να το γνωρίσουμε σαν ένα πολύ ενδιαφέρον αντικείμενο.

Πριν την επιινόηση του γραμματισμού το σύστημα πληρωμής του ταχυδρομικού τέλους των επιστολών και άλλων αντικειμένων ήταν πολύπλοκο και όχι αποδοτικό. Το πλήρωνε ο παραλήπτης και όχι ο αποστολέας, όπως γίνεται σήμερα. Γι' αυτό και μετά από πολλές αναζητήσεις ενός τρόπου που να εξασφαλίζει την προπληρωμή α-

πό τον αποστολέα δρέθηκε η σωστή λύση.

Το γραμματόσημο το επινόησε πρώτος ο Γάλλος Φρ. Βαλαγέ το 1653. Δεν είχε όμως την σημερινή μορφή. Με την επιινόηση αυτή η αποστολή επιστολών απλώς απλοποιήθηκε. Το πρώτο επίσημο γραμματόσημο όπως το ξέρουμε σήμερα είναι το Αγγλικό. Εφευρέτης του ο Ράουλαντ Χίλλ. Εκτυπώθηκε την 1η Μαΐου 1840 και είναι το περιζήτητο σήμερα μαύρο γραμματόσημο αξίας μιάς πέννας με την εικόνα της Βασίλισσας Βικτώριας.

Η εφευρέσή του συνδέεται με ένα τυχαίο γεγονός που μοιάζει

με χαριτωμένη ιστορούλα, την ιστορία αυτή την άκουσα και εγώ από τις πρώτες μέρες που μπήκα στην ταχυδρομική οικογένεια.

Λέγεται λοιπόν ότι, το 1838 ένας διάσημος Άγγλος κριτικός και συγγραφέας που περιόδευε στη Σκωτία, μια μέρα περίμενε στην πόρτα του ξενοδοχείου του την ταχυδρομική άμαξα.

Όταν έφτασε η άμαξα ο υπάλληλος κάλεσε μια υπηρέτρια του ξενοδοχείου και της είπε:

— «Δεσποινίς έχεις γράμμα και κάνει ένα σελλίνι».

Η κοπέλλα πήρε το γράμμα και αφού πρώτα το έσφιξε στο στήθος της, με ευλάβεια θα λέγαμε και το κοίταξε με προσοχή και από τις δύο όψεις. Μετά το έδωσε στο διανομέα και του είπε ότι δεν έχει να πληρώσει το ποσό.

Ο διανομέας συνηθισμένος το έριξε στον σάκκο του και έφυγε.

Ο Άγγλος συγγραφέας που είδε την σκηνή και άκουσε τον διάλογο τον κάλεσε και του εί-

πε: — «Να πάρει το σελλίνι παληκάρη μου και δώσει το γράμμα στην νέα».

Η κοπέλλα ευχαρίστησε τον άγνωστο και του είπε:

— «Μάταια ξοδέψατε τα χρήματά σας κύριε. Αυτό το γράμμα δεν έχει μέσα ούτε μια λέξη γραμμένη, αλλά επειδή δείξατε τόση καλωσύνη για μένα, θα σας φανερώνω το μυστικό μου. Είμαι ορφανή δεν έχω άλλο συγγενή από τον αδελφό μου, που είναι στρατιώτης. Βρήκαμε λοιπόν ένα μέσον να ειδοποιούμε ο ένας τον άλλο, χωρίς να ξοδεύουμε τίποτε. Έτσι μου στέλνεις γράμματα που έχουν μόνο την επιγραφή του και κάτι συνηματικά και αυτά μου λένε ότι ο αδελφός μου είναι καλά».

Ο συγγραφέας εντυπωσιάστηκε από το έξυπνο κόλπο και την επομένη το δημοσίευσε στις εφημερίδες, χωρίς να αναφέρει τόπο και πρόσωπα. Εκείνες τις μέρες περιηγήτο την Σκωτία ο Ράουλαντ Χίλλ, ο εφευρέτης, όπως είπαμε του γραμματισμού, διάβασε το γεγονός και με αφορμή αυτό σκέφτηκε, μελέτησε ένα σύστημα μεταρρύθμισης της ταχυδρομικής υπηρεσίας, συνέλαβε την ιδέα της έκδοσης του γραμματισμού και έκανε τις εισηγήσεις του στο Αγγλικό Κοινοβούλιο, που έγιναν αμέσως δεκτές.

Η σημασία της εφεύρεσης αυτής είναι μεγάλη και η αύξησή της, μεταξύ του κοινού επικοινωνίας, πήρε μεγάλη έκταση. Όλες οι πολιτισμένες χώρες καθιέρωσαν την προπληρωμή του τέλους, με την αγορά της αξίας του, σε γραμματόσημο, που επικολλάται στην αλληλογραφία.

Το πρώτο Ελληνικό γραμματόσημο τυπώθηκε την 1η Οκτωβρίου 1861 στη Γαλλία και την ίδια χρονιά χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Απεικόνιζε την κεφαλή του Ερμή του ταχυδρόμου των δώδεκα θεών της Μυθολογίας μας, ήταν δε ένα θαύμα ζωγραφικής.

Το σχήμα, το μέγεθος, ο χρωματισμός του γραμματισμού διαφέρουν από χώρα σε χώρα, από εποχή σε εποχή και από

έκδοση σε έκδοση. Απεικονίζουν διάσημες προσωπικότητες, είναι μάρτυρες συγχρονιστικών εθνικών γεγονότων ή επετείων που θέλουμε να προβάλλουμε.

Επομένως τα γραμματόσημα εκτός της οικονομικής ωφέλειας μιας χώρας, την διαφημίζουν και γίνεται γνωστή στον κόσμο από ιστορικής, γεωγραφικής και πνευματικής άποψης, γιατί απεικονίζουν τις φυσικές καλλονές, αρχαιολογικούς και ιστορικούς χώρους, προϊόντα κ.λπ.

Έτσι μια χώρα αποκτά σε όλο τον κόσμο χιλιάδες μικρούς και πολύχρωμους πρέσβεις και πολλοί ίσως με αφορμή αυτούς την επισκέπτονται.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΣ

Η ανάπτυξη των σχέσεων της επικοινωνίας δια της αλληλογραφίας ιδιωτικής, εμπορικής, αναπτύχθηκε σ' όλο τον κόσμο (σήμερα επικράτησε το τηλέφωνο, το Τέλεξ, το Φάξ).

Το γραμματόσημο επικράτησε και ήταν φυσικό να κεντρίσει την περιέργεια και το ενδιαφέρον των ανθρώπων. Ορισμένοι

άρχισαν να συλλέγουν γραμματόσημα. Άρα η αγάπη και η Φιλία που εκδηλώνεται γύρω από αυτά (συλλογή — ταξινόμηση — μελέτη), λέγεται Φιλοτελισμός.

Πρώτη ύλη του φιλοτελισμού το γραμματόσημο. Γι' αυτό οι Φιλοτελιστές βρίσκουν μεγάλο ενδιαφέρον στο γοητευτικό γι' αυτούς κόσμο των γραμματισμών και πολλοί συνδυάζουν το τερπνόν μετά του ωφελίμου.

1) Αποταμιεύουν αφ' ενός χρήματα, αγοράζοντας μικρές ή μεγάλες ποσότητες με την ελπίδα μελλοντικού κέρδους, γιατί πολλές σειρές από αυτές που κατά καιρούς κυκλοφορούν πέρνουν μεγάλη αξία στο εμπόριο μετά από καιρό. Υπάρχουν συλλογές που αντιπροσωπεύουν αμύθητες περιουσίες.

2) Βρίσκουν μια ευχάριστη απασχόληση μορφωτική συγχρόνως, ιδίως για μαθητές, γιατί μελετούν και πλουτίζουν τις γνώσεις τους.

Τα κίνητρα, επομένως, του Φιλοτελισμού είναι διάφορα, άλλοι από συνήθεια, άλλοι από ικανοποίηση ενός ευγενούς HOBBY και άλλοι από ελπίδα οικονομικής ωφέλειας.

Οι Φιλοτελιστές σήμερα ανέρχονται Συνέχεια στη σελίδα 6

ΚΑΘΕ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Στου Γολγοθά την κρύα ανηφόρα,
με την πομπή στημένη στον καιρό.
Εκεί μαθεύτηκε πως κατηφόρα,
έχει γιά τέλος της, ψηλά έναν Σταυρό.

Στης σιωπής την μαύρη εκείνη ώρα,
με την φωνή των άστρων των πολλών.
Εκεί διδάχτηκε πως κάθε - κάθε μπόρα,
Ξεσπάει πάντοτε στην πόρτα των σωστών.

Και στις χολές το «πιές», που θέλει τώρα,
με την σβυσμένη την φωνή των νικητών.
Προσάξει Ένας Θεός, «ΕΜΠΡΟΣ ΠΡΟΧΩΡΑ,
ΚΑΙ ΔΩΣΕ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΑΦΕΣΗ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ».

Μά! Κάθε Ανάσταση έρχεται χωρίς φόρα,
και κατακτά τον κόσμο μας αυτόν.
Έρχεται χωρίς μάγους, χωρίς δώρα,
δίνει αξία στην ψυχή των εκλεκτών.

Γ. ΜΑΝΤΗΣ

☆☆☆

ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ...

Όποιος προτού να κοιμηθεί το τάληρο θυμιάζει,
ποτέ δε θέλει γείτονα έναν, που δεν του μοιάζει.
Και όποιος τσιγκουνεύεται απ' το πρωί ως το βράδυ,
αυτός γυμνός ήρθε στη γη, γυμνός θα πάει στον Άδη.

Όποιος θα δει μίαν όμαρφη να κάθεται μονάχη,
ας φυλαχτεί, γιατί μπορεί κακό δραγάτη να 'χει.
Κι όποιος σκαλίζει κάστανα ας είν' και τρυπημένα,
ας φυλαχτεί, γιατί μπορεί να πεταχτεί κανένα.

Όποιος κοιτά με πονηριά το κάθε τι ν' αρπάξει,
βελόνα λέει το καρφί και το μαλλί μετάξι.
Και όποιος πάει ύπουλα τους άλλους ν' αδικήσει,
κάπου θα βρει μια λασπουριά και μέσα θε να πέσει.

Όποιος χορεύει το πρωί και τραγουδάει το βράδυ
και η κοιλιά του ταμπουρά θα παίζει στο σκοτάδι.
Κι όποιος μισοχαζεύεται απ' τους πολλούς παράδες,
εγώ τον έχω έξυπνο κι ας έχει αφηρημάδες.

Όποιος εκκλησιάζεται να δείξει τη στολή του,
ο Σατανάς χαμογελά μέσα απ' την ψυχή του.
Και όποιος είναι υποριτής, είναι και σιχαμένος,
απ' όλους κι από το Θεό είναι καταραμένος.

Μα όποιος ζει με σύνεση, με μέτρο και με τάξη,
θα 'χει βαρύ αμάρτημα όποιος θα τον πειράξει.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ
BALLY Ρα

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1991

Οικονομικό υπόλοιπο 1990	187.460
Συνδριμές μελών	143.400
Έκτακτες εισφορές	232.000
Συνδρομές «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	687.678
Έσοδα λαχειοφόρων αγορών 1991	269.500
Τόκοι καταθέσεων χρημάτων	52.716
Διάφορα έσοδα	70.400

Γενικό σύνολο εσόδων 1.643.154

ΕΞΟΔΑ

Γενικά έξοδα	180.691
Γραφική ύλη — φωτοτυπίες	58.210
Ενίσχυση συγχωριανών μας	20.000
Τηλεφωνικά (ΟΤΕ)	52.992
Ηλεκτρικό ρεύμα (ΔΕΗ)	34.278
Κατανάλωση νερού (ΕΥΔΑΠ)	7.782
Ταχυδρομικά	146.285
Εκτύπωση «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	214.810
Έξοδα δημοσίων σχέσεων	22.550
Απόδοση οφειλών κατασκευής Μπάσκετ	300.000
Απόδοση εισφορών Ι. Ναού	50.000

Σύνολο εξόδων 1.087.598

Ενεργητικό υπόλοιπο 31.12.1991 555.556

Γενικό σύνολο 1.643.154

ΠΡΟ-ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝ. ΕΤΟΥΣ 1992

ΕΣΟΔΑ

Οικονομικό υπόλοιπο 1991	555.556
Συνδρομές μελών	194.444
Έκτακτες εισφορές	250.000
Επιχορηγήσεις	150.000
Συνδρομές «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	600.000
Τόκοι καταθέσεων χρημάτων	100.000
Έσοδα λαχειοφόρων αγορών	250.000
Από έσοδα Οδηγού ΝΕΧΩΡΙΤΗ	500.000
Διάφορα έσοδα	100.000

Γενικό σύνολο εσόδων 2.700.000

Οπτικά — Φακοί επαφής ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΨΙΩΤΗ

Φορμίωνος 63—67, Παγκράτι, τηλ. 7514562

● Επιστημονική εκτέλεση συνταγών όλων των Ταμείων.

● Φακοί επαφής όλων των τύπων, τώρα και έγχρωμοι, των μεγαλύτερων Οίκων του κόσμου.

● Γυαλιά ηλίου υψηλής απορροφητικότητας.

● Παιδικό Τμήμα.

● Ειδικές τιμές στα Μέλη του Συλλόγου Νεοχωριτών.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

«Δέν είναι κατάσταση αβ-
τή, δέν πάει άλλο. Τό δηλώ-
νω επίσημα και σοβαρά. Δέν
ξαναπαίρνω λαχεία!».

Η δήλωση αυτή του Νί-
κου έπεσε σάν κεραυνός
στην παρέα, μιά και όλοι ή-
ξεραν τό πάθος του.

Πρίν ρωτήσουν αὐτοί τί
και πώς, βάλλθηκε ό ίδιος νά
έξηγει: «Το κατάλαβα, είναι
άπάτη ή αν θέλετε άφέλεια.
Χρόνια και χρόνια δουλειά.
Λαχεία, λαχεία και τίποτα.
Ίδιως αὐτό τό πρωτοχρονιά-
τικο λαχείο είναι φόρος βλα-
κειας, πού τόν πληρώνουν
σχεδόν όλοι». Όλα αὐτά τά
έλεγε άρρακτισμένος.

«Σωστά», τού άπάντησε έ-
νας άπ' τήν παρέα, «άλλά
αὐτά ισχύουν γιά σένα, πού
είσαι παθιασμένος με τό
λαχεία. ό άλλος κόσμος μπο-
ρεί νά παίρνει κανένα λα-
χείο, δέν σκάει κιόλας. Με
σένα το πράγμα είναι άλλον».

Όλα τά παραπάνω τά φέ-
ρει στό νοῦ του ό Νίκος κα-
θώς κάθεται μόνος του και
συλλογιέται. Πόσα και πόσα
δέν έχασε. Χρήματα, χρόνο,
τήν ήσυχία του, τή διασκέ-
δασή του και μερικές φορές
και τίς παρές του. Άπ' τήν
άλλη μεριά, δικαιολογεῖ τόν
εαυτό του και λέει: κακό έ-
κανε; Άπλώς προσπαθοῦσε
νά άνοιξει παράθυρα στην τέ-
χη μήπως και μπει μέσα,
όντας τυφλή, όπως λένε. Και
αγόραζε όλων τών ειδών τά
λαχεία. Όλα τά αγόραζε
και περιμενε τήν κλήρωση
με άγωνία. Με τοῦτο όμως
τό πρωτοχρονιάτικο λαχείο
είχε άλλο πάθος. Ίσως τού
έμεινε από τότε πού αντί
γιά χρήματα μοίραζε διαμε-
ρίσματα. Σπίτια! Τό όνει-
ρο κάθε νοικοκύρη. Έτσι
στά καλά καθόδουνα, με ένα
εικοσάρι τότε, νά σοῦ πέσει
ένα τριάρι ή πεντάρι, μπορεί
και ρετιρέ. Τό λαχείο άλ-
λαξε, και μαζί του τό όνομα
και τά κέρδη. Άντί γιά σπί-
τια δίνει λεφτά, πολλά λεφ-
τά. Τό μεράκι παρέμεινε.
Κι αν δέν μοίραζε σπίτια, έ-
δινε χρήματα, πού είναι πιό
βολικά. Τό σπίτι σέ δεσμεύ

ει, ενώ με τά λεφτά κάνεις
ό,τι θέλεις. Ταξίδια, γλέν-
τια, επιχειρήσεις.

Ό Νίκος ήταν πιστός στο
λαχείο αὐτό, ανεξάρτητα ά-
πό τήν όνομασία του και τό
είδος πού μοίραζε. Κάθε
χρόνο αγόραζε πολλά λαχεία
—όσο πιό πολλά, τόσο μεγα-
λύτερες πιθανότητες είχε, ό-
πως έλεγε. Η κλήρωση γι-
νόταν, ή τήχη γιά τό Νίκο
δέν ερχόταν, αλλά παρηγο-
ροῦσε τόν εαυτό του με τή
δικαιολογία ότι αὐτά θέλουν
χρόνο, και συνέχιζε τό ίδιο
βιολί. Συγγενείς και φίλοι
από χρόνια τόν είχαν πάρει
στό φιλό. Γιατί ό εδλογημέ-
νος δέν έφτανε πού ήταν πα-
θιασμένος, τό έδειχνε κιό-
λας. Όπου βρισκόταν κον-
βέντιαζε γιά λαχεία, γιά συν-
δασμούς και κέρδη. Ίδιως
τίς μέρες πού ζόγωνε ή κλή-
ρωση, ήταν όλο νευρικότητα,
άνησυχία, προσμονή. Μόλις
ή κλήρωση παίρναγε άπραγη
κι αὐτό γινόταν πάντοτε, έ-
πεφτε σέ άπορογήτευση και
κατσουφιά. Άλλά γιά λίγο.
Υπήρχε πάντα ή έπόμενη
κλήρωση με έδλες και άκέ-
ραιες τίς έλπίδες. Έκτός ά-
πό τήν κοροδία πολλές φο-
ρές οι δικιοί του, συγγενείς
και φίλοι, προσπάθησαν νά
τόν ξεκόψουν από τή συνή-
θεια αὐτή πού τού στοιχίζε
χρήματα, χρόνο, αλλά και ά-
γωνία και άγχος.

Στάθηκε άδύνατο. Τού εί-
παν πόσο άπίθανο ήταν, γιά
νά τό παίρνει στά σοβαρά.
Στό κάτω - κάτω άς έπαιρνε
κάποτε κανένα λαχείο, κι αν
είναι ή τήχη νά ρθει θά
ρχόταν και με τό ένα. Τού
είπαν ακόμα γιά τό πάθημα
ένός γνωστού τους. Είχε κι
αὐτός πάθος με τά λαχεία.
Πίστενε πώς αν έπαιρνε πολ-
λά λαχεία θά κέρδιζε εύκολό-
τερα. Άλλά πού νά βρει τά
λεφτά; Πούλησε κι αὐτός τή
φοράδα του και με όλα τά
λεφτά αγόρασε λαχεία, πολ-
λά λαχεία. Έγινε ή κλήρω-
ση κι έχασε τήν τήχη, τά
λεφτά και τή φοράδα. Μεγά-
λο σοῦσουρο έγινε τότε σ'
όλη τήν περιοχή κι είχαν νά
τό κάνουν γιά καιρό.

Άπ' τήν άλλη μεριά σκέ-
πεται και κείνη τή φορά πού
ή τήχη έφτασε μέχρι τό κα-
τώφλι του. Νά, λίγο, πολύ
λίγο ακόμα τότε και θά τήν
είχε πιάσει από τά μαλλιά,
πού λένε. Έχασε ένα δια-
μέρισμα έξάρι! Γιατί λές;
Γιά τρεῖς μονάδες, μάλιστα
γιά τρεῖς μόνο μονάδες. Βρή-
κε ή δική του σειρά, βρήκεν
τά πρώτα τέσσερα νοῦμερα
τά ίδια με τού δικού του λα-
χείου και τό τελευταίο αντί
γιά 9 βγήκε 6. Δηλαδή αν
τό έβλεπες άνάποδα ήταν ί-
διο τό 9. Γι' λαχτάρα και κεί-
νη τότε, τί συγκίνηση! Όχι
μόνο γιά τόν ίδιο, αλλά και
τούς φίλους και τούς δικούς
του.

Αὐτό έγινε πριν από χρό-
νια. Τότε άλλοι τόν συμβού-
λεψαν νά συνεχίσει, γιατί ή
τήχη όχι μόνο γινόφερε, άλ-
λά σχεδόν είχε μισομπεῖ στό
σπίτι του. Άλλοι πάλι τού

είπαν ότι αὐτό ήταν, άφοῦ
δέν μπήκε τώρα, πάλι, τέρο-
μα, δέν ξανάρχεται πιά. Μιά
φορά στά έκατό χρόνια γίνε-
ται ό συνδυασμός. Σε σένα
χάλασε τίς δώδεκα παρά έ-
να δευτερόλεπτο.

Τότε στενοχωρήθηκε, σχε-
δόν άρρώστησε. Όμως σάν
συνήλθε, συντάχθηκε με
τούς αίσιόδοξους και βάλλη-
κε νά συνεχίσει τό κνήρι
τῆς τέχης.

Όλα αὐτά τά θυμόταν τώ-
ρα πού είχε πάρει τή μεγά-
λη άπόφαση: όχι φέτος λα-
χεία.

Είχε βέβαια έπιφυλάξεις
με τόν εαυτό του αν θά κα-
τορθώσει νά σταθεῖ στό β-
φος τῆς άπόφασης πού πήρε.
Άλλά έπρεπε. Και νά γλι-
τώσει από τό πάθος του, και
νά τούς πείσει ότι είναι ίκα-
νός νά τηρήσει τήν έπόσχέσή
του: ότι είναι χαρκτηήρας
ισχυρός. Τή μεγάλη άπόφα-
ση τήν είχε αναγγείλει στοῦς
φίλους του πολλές ήμέρες
πρίν από τήν κλήρωση, πού
γινόταν ως συνήθως τήν πα-
ρασμονή τού νέου χρόνου με
όλη τή μεγαλοπρέπεια. Οι
ήμέρες πού άκολούθησαν τήν
άπόφαση ήταν σωστό μαρ-
τύριο. Κι όσο βρισκόταν στό
σπίτι ή τή δουλειά του δέν
ήταν τόσο δύσκολα τά πράγ-
ματα. Μόλις όμως έβγαί-
νε στό δρόμο! Λές και όλοι οι
λαχειοπώλες τόν είχαν βά-
λει στόχο και σημάδι! «Λα-
χεία, λαχεία, έδώ τά τυχερά,
έδώ τό μεγάλο λαχείο, έδώ
τά έκατομύρια». Όπου κι
αν έστριβε τή ματιά του έ-
βλεπε νά χοροπηδοῦν λαχεί-
α, αὐτά τά πολύχρωμα χαρ-
τάκια, σάν δαιμονισμένα και
ανάμεσά του έκατομύρια
σέ άριθμούς ή χαρτονομίσμα-
τα.

Σάν άλλος Όδυσσεύς βοό-
λωνε νοερά τά αὐτιά του και
προχωροῦσε. Κατάφερε έτσι
νά φτάσει στην παραμονή
και νά άντέξει στον πειρα-
σμό νά μὴν αγοράσει λαχείο.

Τό μεσημέρι τῆς παραμο-
νῆς τῆς Πρωτοχρονιάς ήταν
καλεσμένοι πολλοί φίλοι στό
σπίτι τού Νίκου νά πάνε,
ένώ τό βράδυ όλοι παρέα θά
παίζανε χαρτιά —γιά τό κα-
λό τού χρόνου— στό σπίτι
τού Κώστα. Φάγανε, ήπιανε,
γαλάσανε, είπανε πολλά και
διάφορα. Πάνω στη συζήτη-
ση κάποιος θυμήθηκε τήν
κλήρωση τού λαχείου και ά-
πευθυνόμενος σ' αὐτόν τόν
ρώτησε: «Άλήθεια, κρατή-
σες τήν έπόσχέσή σου;» Ή-
ταν ή στιγμή πού θά δικαίω-
νε στά μάτια τους τόν χε-
ρακτῆρα του, και τήν ιστορί-
κή γι' αὐτόν άπόφαση. Κι
έπειδή μερικοί τόν κοίτα'αν
λίγο δύσιστα, είπε κοφτά
και άποφασιστικά: «Στό λό-
γο τῆς τιμῆς μου, δέν πήρα
λαχείο μέχρι αὐτή τή στιγ-
μή».

Όλοι ξέσπασαν σέ χειρο-
κροτήματα, γιατί ήξεραν πό-
σο τίμιος ήταν και άφοῦ έλε-
γε όχι, ήταν όχι. Η έπιδο-
κμασία όλων τού έδωσε ή-
κανοποίηση και άποπεποί-
θηση. Αὐτή όμως ή ανακί-

νηση τού θέματος τού λαχεί-
ου τού έφερε άναστάτωση.

Άσυναίσθητα κοίταξε τό
ρολόι του. Ήταν 5 και 10'
απόγευμα. Η κλήρωση γίνε-
ται τίς 6 ακριβώς. Σε πε-
νήντα λεπτά θά ήταν κύριος
τῆς άπόφασής του. Άλλά
και έξω από τό μεγάλο πανη-
ρύρι τῆς κλήρωσης. Ποιός;
Αὐτός πού τόσα χρόνια με
άγωνία παρακολούθοῦσε
μπρός στο ραδιόφωνο τήν
κλήρωση. Με κομμένη τήν
ανάσα περίμενε πρώτα νά
βρεῖ ή σειρά και μετά ό ά-
ριθμός. Έβγαίνε ό άριθμός
κι έχανε. αλλά θά άκολου-
θοῦσε και άλλος κι άλλος.
Έπειτα ήταν και κείνο τό
όνειρο χθές βράδυ. Τό όνει-
ρο δέν έλεγε γιά λαχείο βέ-
βαια, αλλά ήταν συμβολικό.
Θυμάται τώρα πολύ καλά.

Ήταν, λέει 100 σειρές ά-
πό λεῦκες. Όλες οι άλλες
σειρές δέν φαίνονταν πολύ
καλά, ενώ ξεχώριζε πολύ ή
τελευταία, ή έκατοστή. Α-
κόμα εκεί δίπλα ξεχώριζαν
καλά δύο άριθμοί, τό 7 και
τό 5. Φώς φανάρι πώς ήταν
οι σειρές τού λαχείου πού
είχαν κυκλοφορήσει. Ό
συμβολισμός ήταν όλοφάνε-
ρος. Ό μεγάλος τυχερός θά
έβγαίνε από τήν έκατοστή σει-
ρά και ό άριθμός τού μεγά-
λου τυχεροῦ θά άρχιζε από
75.

Τό πρωί πον ξύπνησε δέν
έδωσε σημασία στό όνειρο.
Τώρα όμως πού τό σκέφτε-
ται βρίσκει όλοκάθαρα τή ση-
μασία του.

Πώς έπαθε αὐτός τέτοιο
πράγμα, νά μὴ δώσει σημα-
σία; Νά χάσει γιά δεύτερη
φορά τήν ευκαιρία τῆς ζωῆς
του. Στάθηκε πολύ κοντός
και έπιπόλαιος. Έπρεπε
πρωί - πρωί νά τρέξει παν-
τού νά βρεῖ λαχεία τῆς σει-
ράς 100 κι όσα άρχιζαν από
75 νά τά πάρει όλα. Τώρα
πον ή τήχη θέλησε νά τού
χαμογελάσει αὐτός τῆς γύρι-
σε τήν πλάτη με περιφρόνη-
ση. Τόν έπιασε πανικός και
άπελπισί αγιά μιά στιγμή.

Συνήλθε άμέσως από τήν
όνειροπόληση και θυμήθηκε
τό λόγο πού είχε δώσει προη-
γουμένως και τό θαυμασμό
τῶν άλλων και προσπάθησε
νά άποσυνδέσει τό όνειρο με
τά λαχεία. Άλλωστε, σκέφ-
θηκε ψυχρά, και νά ήθελε
τώρα νά παραβεί τό λόγο του
δέν μπορούσε. Ήταν άργά.
«Ας μὴ βασανίζοταν άδικα.
Τώρα ή γέφυρα άνοιξε. Ό-
σοι πρόλαβαν, πέρασαν όσο
ήταν κλειστή. Οι άλλοι, κι
ανάμεσά τους κι αὐτός, έμει-
ναν στην άλλη μεριά. Όλα
αὐτά συλλογιζόταν μόνος σέ
μιά ρωνιά κοιτάζοντας έξω,
άβριστα και στά χαμένα, από
τό παράθυρο τού τρίτου ό-
ρόφου.

Τίς σκέψεις αὐτές κάτι τίς
έκοψε. Κάτι σάν άστραπή
χωρίς βρόντο. Καθώς κοίτα-
ξε έξω, είδε στό άπέναντι
πεζοδρόμιο ένα από εκείνα
τά συμπαθή ανθρώπια πού
πυλάνε λαχεία. Κρατοῦσε
σε στό ένα χέρι τό γνωστό
κοντάρι, πού στην κορυφή εί-

χε όχι παραπάνω από 3 - 4
λαχεία. Προχωροῦσε και φώ-
ναζε. Δέν άκουγόταν ή φω-
νή, αλλά φαινόταν πού άνοι-
γόκλεινε τό στόμα του. Και
τί άλλο θά 'λεγε; «Πάρτε τά
τελευταία πού μείναν. Σε λί-
γο ή μεγάλη στιγμή, ή με-
γάλη κλήρωση. Μὴ μείνετε
έξω, προλάβετε τά τελευ-
ταία».

Τού ήρθε παραζάλη, έχανε
τόν κόσμο γύρω του. Κι έ-
τσι έντελώς αβόορητα, άν-
τανაკλαστικά, έτρεξε πρὸς
τήν πόρτα, όπως θά 'τρεχε
κάποιος πού είδε πυρκαγιά:
ή ένα δυστύχημα. Στο χώ-
λο έπεσε άπάνω στον Άντώνη.
«Ε, τί έπαθες, πού πᾶς;».
«Ε, νά, νά... πάω γιά τσιγά-
ρα», είπε ό Νίκος άλαφια-
σμένος και συνέχισε τόν ξέ-
φρενο δρόμο του.

Έτρεξε κάμποσο και πρό-
λαβε τό λαχειοπώλη. Όμως
ή καταστροφή είχε γίνει.
Στόν ελάχιστο αὐτό χρόνο
πούλησε τά λαχεία.

Καθώς γύριζε με σκυμμέ-
νο τό κεφάλι και με διπλή
άπορογήτευση άκουσε τό ρα-
διόφωνο από ένα αὐτοκίνη-
το: «Τοῦκ, τοῦκ, τοῦκ, ώρα
Έλλάδος έξι. Άγαπητοί ά-
κροατές σᾶς συνδέουμε με
τήν αἴσουσα τού Παρασ-
σοῦ, γιά νά παρακολουθήσε-
τε τή μεγάλη κλήρωση».

ΠΑΥΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ
(Από τή διηγηματική του
Συλλογή,
«ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΝΕΟΙ»).

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Συνέχεια από τήν σελ. 5

χονται σε πολλά εκατομμύρια...
λειτουργούν Φιλοτελικά σωμα-
τεία, λέσχες, εκδίδονται περιο-
δικά, γίνονται διεθνείς εκθέσεις
με εκπληκτικές συλλογές μεγά-
λης αξίας.

Από απόψεως κυκλοφορίας τα
γραμματοσήμα διακρίνονται σε
τακτικές εκδόσεις που έχουν διά-
φορα θέματα και σε έκτακτες ή
αναμνηστικές στις οποίες επιδι-
ώκεται νά προβληθεί ιδιαίτερος
ένα γεγονός.

Στην Ελλάδα αναμνηστική
σειρά εκδόθηκε το 1896 με την
ευκαιρία της τελετής στη χώρα
μας των πρώτων Ολυμπιακών
Αγώνων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΦΟΥΡΛΑΣ

Η ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

— «Κάλλιο κόκκινο πρόσω-
πο, παρά μαύρη καρδιά». (Καλύτερα νά στενοχωρη-
θεις πρὸς στιγμήν, παρά νά
μετανοιώσεις κατόπιν).

— «Του μπαμπά μας η σακ-
κούλα θάνει καθενός μιά
βούλα». (Ο πλούτος καλύ-
πτει άλλα ελαττώματα).

— «Αν δεν κουνήσει η σκού-
λα τήν ουρά της δεν πάνε
τα σκυλιά κοντά της». (Ο-
σες προκαλούν τους άν-
δρες είναι οι ίδιες υπεύθυ-
νες γιά ό,τι πάθουν).

— «'Αβρακος βρακι δεν εί-
χε, τό είδε και τσιρίστηκε».
(Για όσους χαίρονται υπερ-
βολικά γιά κάτι ασήμαντο)...

ΠΟΘΟΣ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ

Το Παλιονέχωρο θέλω νά δω,
το βράχο ν' αντικρίσω
και στην Αγία — Παρασκευή
να πάω νά προσκυνήσω.

Να αγναντέψω και νά δω
τα όμορφα λαγκάδια,
στις καταπράσινες κορφές
να δόσκουν τα κοπάδια.

Ν' ακούσω το βλαχόπουλο
φλογέρα νά χτυπάει
κι η βλαχοπούλα γελαστή
τη ρόκα νά κρατάει.

Να αντικρίσω Κοκκινιά,
Αδρίνη, Καρφοπεταλιά
και την απόκρημνη σπηλιά,
που την πρωτοπερπάτησα νά
(πάω στην Εκκλησιά.

Στου «γέρο - Μάνθου» την αυ-
(λή
στο τέλος νά περάσω
και ένα ποτήρι με κρασί
να πιώ νά ξεποστάσω...

ΔΗΜ. ΜΑΣΓΑΛΑΣ